

Härvid må erinras, att ett af utseddde komiterade utarbetadt förslag till lag om inskrifning i fastighetsbok för närvarande är beroende på granskning af Högsta Domstolen; och som detta förslag, afsedt att af Kongl. Maj:t framläggas för Riksdagen, innehåller bestämmelser jemväl uti ifrågavarande hänseende, får Utskottet, som anser förevarande fråga ej vara af den vikt, att densamma under sådant förhållande lämpligen kan göras till föremål för särskild behandling, vördsamt hemställa,

att berörda motion ej må till någon Riksdagens åtgärd föranleda.

Stockholm den 4 April 1870.

På Utskottets vägnar:

Eric Sparre.

N:o 32.

Ank. till Riksd. Kansli d. 4 April 1870. kl. 2 e. m.

Utlåtande, i anledning af väckt motion om ett tillägg till hvad i Kap. 1 § Handels-balken stadgar rörande lösöreköp.

Uti en inom Andra Kammaren väckt och till Lag-Utskottet remitterad motion (N:o 200) har Herr *T. Ekenstam* anført, hurusom erfarenheten hade visat, att vid s. k. lösöreköps uppgörande säljarens fordringsegare ofta blifvit urståndsatte att i rätt tid bevaka sitt intresse, emedan de varit boende på längre afstånd från säljaren och af sådan anledning först sedan det varit för sent fått kännedom om den kungörelse angående lösöreköpet, som nästa Söndag efter köpets afslutande blifvit uppläst från predikstolen i den församling, der säljaren varit boende; och har motionären, för afhjelpande af denna olägenhet, föreslagit, »det Riksdagen måtte för sin del besluta,

att, med bibehållande i öfrigt af alla i ämnet förekommande stadganden, ett sådant tillägg måtte göras till hvad uti 1 § af Handels-balken stadgadt är rörande lösöreköp, att köpare å landet, för att köpet skall vara giltigt, skall vara skyldig att sednast åtta dagar efter detsammas afslutande derom lemna fullständig uppgift till Konungens Befallningshafvande inom länet, hvilken myndighet sedermera skulle åligga att ofördröjligen i sina utgående kungörelser meddela underrättelse om dylika köpeafhandlingar, hvarvid dock endast behöfde upptagas namn och bostad för köpare och säljare, afhandlingens datum samt beloppet i penningar, hvarå köpet lyder.”

Detta förslag afser påtagligen Kongl. Förordningen den 20 November 1845, som innehåller föreskrifter om hvad den, som tillhandlar sig lösören och tillåter att desamma få i säljarens vård kvarblifva, har att iakttaga för att freda egendomen från utmätning för säljarens skuld. Föreliggande fråga är följaktligen att hänföra under utsökningslagarne, hvilkas omarbetning för närvarande är beroende på åtgärd af der-till utaf Kongl. Maj:t förordnade komiterade. Vid sådant förhållande och då frågan lämpligast torde erhålla sin lösning i sammanhang med den sålunda pågående fullständiga omarbetningen af utsökningslagarne, får Utskottet värdsamt hemställa,

att omförmälda motion ej må till någon åtgärd å Riksdagens sida föranleda.

Stockholm den 4 April 1870.

På Utskottets vägnar:

Eric Sparre.
